

A/A

Białystok, 15 marca 2019 r.

URB-I.6721.2.49.2016

PODSUMOWANIE i UZASADNIENIE

do miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego części osiedla Zawady w Białymstoku (rejon ulic Św. Krzysztofa i Końcowej), uchwalonego uchwałą VII/108/19 Rady Miasta Białystok z dnia 25 lutego 2019 r., wynikające z art. 42 pkt 2 i art. 55 ust. 3 ustawy z dnia 3 października 2008 r. o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko (Dz. U. z 2018 r., poz. 2081, z późniejszymi zmianami)

I. Uzasadnienie wyboru przyjętego dokumentu (uchwalonego planu) w odniesieniu do rozpatrywanych rozwiązań alternatywnych.

Uwzględniając lokalizację najbliższych (względem położenia obszaru planu) obszarów Natura 2000 – Puszcę Knyszyńską, Ostoję Knyszyńską i Bagienną Dolinę Narwi, ich zadania ochronne, a także cel i geograficzny zasięg planu, nie przewiduje się negatywnych oddziaływań wynikających z realizacji dokumentu na cele i przedmiot ochrony obszarów Natura 2000 oraz integralność tych obszarów. Ścisła współpraca zespołów autorskich sporządzających plan i prognozę oddziaływania na środowisko pozwoliły na uniknięcie potencjalnych znaczących kolizji i konfliktów przestrzennych, doprowadzając do wyboru najbardziej pożądanego i optymalnego dla środowiska rozwiązania planistycznego, czego wynikiem był ostateczny projekt planu poddany procedurze planistycznej i strategicznej ocenie oddziaływania na środowisko, a w efekcie przyjęty przez Radę Miasta Białystok.

II. Informacje, w jaki sposób zostały wzięte pod uwagę i w jakim zakresie zostały uwzględnione ustalenia zawarte w prognozie oddziaływania na środowisko.

Plan obejmuje obszar o powierzchni ok. 25 ha, położony na osiedlu Zawady w Białymstoku ograniczony ulicami: Św. Krzysztofa, Lodową, Końcową i Dolną. Obszar ten jest w niewielkiej części zabudowany. Zabudowa występuje głównie w południowej części oraz wzdłuż ulicy Lodowej. Są to głównie jednorodzinne budynki mieszkalne, którym towarzyszą ogrody przydomowe. Środkowa część analizowanego terenu, jest częścią korytarza wymiany powietrza, elementu systemu przyrodniczego Białegostoku wyznaczonego w *Studium*, z przebiegającym ciekim wodnym ciągnącym się od ul. Lodowej w kierunku rzeki Białej.

Na terenie objętym planem utrzymano przeznaczenie terenu pod zabudowę mieszkaniową jednorodziną, zieleni i usługi oraz utrzymano wyznaczony układ komunikacyjny.

Plan oprócz ustaleń dotyczących użytkowania i zagospodarowania terenu wprowadza także ustalenia obejmujące działania ukierunkowane na ochronę środowiska. W celu ochrony i prawidłowego funkcjonowania środowiska przyrodniczego (biologicznego, hydrologicznego oraz klimatycznego) wprowadzono wiele ustaleń. Jednym z nich jest ochrona na terenach o symbolach: 1.9ZP,WS, 1.10ZP,WS, 1.11ZP,WS doliny naturalnego cieków wodnych jako lokalnego korytarza ekologicznego oraz ochronę istniejącego drzewostanu. Tereny te zapewniają utrzymanie lokalnych powiązań ekologicznych, znajdują się w systemie przyrodniczym miasta, wyznaczonym w *Studium* uwarunkowań i kierunków zagospodarowania miasta Białegostoku. Dopuszczono na nich m.in. budowę zbiorników retencyjnych, urządzeń regulacyjnych i meandryzację cieków. Zakazano m.in. budowy budynków, parkingów i dojazdów, wymiany gruntu rodzimego i podnoszenia rzędnej terenu, zmiany naturalnej konfiguracji terenu, przekształcania koryta cieków w formę kanału

zamkniętego i przykrywania cieków. Tereny te będą pełnić funkcję retencyjną oraz funkcję wymiany populacji gatunkowej.

Plan ustala udział zieleni w zagospodarowaniu poszczególnych terenów. Zachowanie minimalnej powierzchni biologicznie czynnej wpłynie na złagodzenie uciążliwości życia w mieście, poprawi lokalnie warunki klimatyczne oraz jakość powietrza (a tym samym innych elementów środowiska, co wpłynie korzystnie na zdrowie człowieka). Utrzymanie powierzchni nieuszczelnionych i nieutwardzonych zapewni warunki infiltracji wód opadowych i roztopowych do gruntu, przyczyni się do prawidłowego obiegu wody w przyrodzie oraz zasilania zlewni rzeki Białej. Ponadto na terenach ZP, WS ustalono kształtowanie roślinności z gatunków rodzimych, zgodnej z warunkami siedliska, a także kształtowanie biologicznej obudowy cieków, oczek wodnych i stawów. Zagospodarowanie będzie kształtowane w sposób umożliwiający migrację drobnej fauny, szczególnie na terenach o symbolach: 1.9ZP, WS, 1.10ZP, WS, 1.11ZP, WS poprzez m.in. stosowanie punktowego fundamentowania.

Pozytywnym działaniem jest lokalizacja zieleni wysokiej w przypadku budowy parkingów na terenach 1.20UOS i 1.21U, ZP oraz dopuszczenie lokalizacji drzew, krzewów i roślinności niskiej w zakresie kształtowania przestrzeni publicznych. W ten sposób zieleni zmniejsza (łagodzi) twardą strukturę miejskiego krajobrazu, drzewa podkreślają drogi komunikacyjne. Roślinność wprowadzona na teren parkingu nie tylko zatrzymuje wodę opadową i ma korzystny wpływ na lokalny mikroklimat, ale też oczyszcza powietrze z kancerogennych produktów spalania paliw, z pyłów i innych zanieczyszczeń.

W przypadku lokalizacji funkcji usługowej od strony funkcji mieszkaniowej i ogrodów przydomowych, w pasie o szerokości 2 m ustalono lokalizację pasa zieleni izolacyjnej w formie zwartego żywopłotu z roślin zimozielonych. Zieleni taka wpłynie będzie na percepcję wizualną i akustyczną przestrzeni. Żywopłoty zmniejszają odczucie uciążliwości przez polepszenie estetycznych wartości przestrzeni.

Plan przewiduje wyposażenie terenu w sieci i urządzenia infrastruktury technicznej. Gospodarka ściekowa na terenie objętym planem będzie funkcjonowała, w oparciu o miejskie systemy kanalizacji sanitarnej, a zaopatrzenie w wodę obszaru przewiduje się z miejskiej sieci wodociągowej. Dopuszczono korzystanie z własnych ujęć wody. Dalsze funkcjonowanie na analizowanym terenie scentralizowanego systemu gospodarki wodno-ściekowej z przeznaczeniem do odprowadzenia ścieków do oczyszczalni miejskiej doprowadzi do zmniejszenia przedostawania się zanieczyszczeń do gleby i wód gruntowych, a w wyniku tego ich migracji do wód powierzchniowych. Dopuszczono funkcjonowanie tymczasowych zbiorników bezodpływowych funkcjonujących tylko do czasu powstania możliwości podłączenia do ogólnomiejskiej kanalizacji sanitarnej. Szambo powinno być całkowicie szczelne, aby nie wystąpił wyciek nieczystości do gruntu i nie doszło do zanieczyszczenia wód gruntowych.

Zaleca się bez zbędnej zwłoki wprowadzenie kanalizacji sanitarnej, by chronić środowisko glebowe i wody gruntowe przed napływem skumulowanych substancji zanieczyszczających. Zakazano budowy i użytkowania przydomowych oczyszczalni ścieków. Po wybudowaniu kanalizacji sanitarnej w najbliższej drodze publicznej sąsiadującej z działką budowlaną zakazano budowy i użytkowania zbiorników bezodpływowych.

Korzystnym skutkiem środowiskowym realizacji ustaleń planu będzie możliwe zmniejszenie odpływu wód opadowych i roztopowych przez sieci kanalizacyjne. Ustalono grunt (przy wykorzystaniu retencji wodnej) oraz rzekę Białą zlokalizowaną poza granicami planu (za pośrednictwem sieci kanalizacji deszczowej, drenażowej, cieków i rowów) odbiornikami wód opadowych i roztopowych. Dopuszczono także odprowadzanie wód opadowych i roztopowych do lokalnych lub indywidualnych systemów odprowadzania wód opadowych. Retencja wodna prowadzi do spowolnienia lub powstrzymania odpływu wody ze zlewni, a tym samym zmniejszenia obciążenia kanalizacji deszczowej. Są to działania pozytywne również ze względu na poprawę mikroklimatu i bilansu wodnego w mieście, zagospodarowanie wody w miejscu powstania opadu i redukcję zagrożeń

powodziowych, ekologicznych i sanitarnych. Pozostawione tereny biologicznie czynne, ogrody przydomowe przy budynkach jednorodzinnych będą miejscem, na którym będzie następowała infiltracja wód opadowych i ich retencjonowanie na powierzchni i w gruncie. Zbieranie, magazynowanie wód opadowych „u źródła” pozwoli na zasilanie gruntu w wodę oraz zanik susz hydrologicznych. Pozytywnym działaniem będzie możliwość budowy na terenach o symbolach 1.9ZP,WS, 1.10ZP,WS, 1.11ZP,WS urządzeń wodnych, w tym oczek wodnych, stawów i zbiorników małej retencji. Dopuszczono również meandryzację cieku. Na terenach tych utrzymuje się ciągłość przepływu naturalnego cieku wodnego z zakazem przekształcania koryta cieku w formę kanału zamkniętego i przykrywania cieku oraz lokalizacji wzdłuż cieku sieci infrastruktury technicznej oraz budowli ograniczających przepływ wód powierzchniowych i podziemnych do cieku. Możliwość retencjonowania wód opadowych i roztopowych na obszarze objętym opracowaniem, spowoduje prawidłowy obieg wody w przyrodzie, przy zachowaniu niezakłóconego przepływu wód gruntowych.

W celu ochrony i prawidłowego funkcjonowania środowiska przyrodniczego ustalono ochronę wód powierzchniowych i podziemnych w tym Głównego Zbiornika Wód Podziemnych nr 218 – Pradolina rzeki Supraśl wraz z projektowanym obszarem ochronnym. Zakazano zagospodarowania terenów z wykorzystaniem odpadów (w tym gruzu budowlanego) do podnoszenia rzędnej terenu, lokalizacji inwestycji, które mogą zanieczyszczać wody powierzchniowe i podziemne ze względu na wytwarzane ścieki, emitowane pyły i gazy oraz składowane odpady. Zakazano również na terenach lokalnego korytarza ekologicznego oznaczonych symbolami: 1.9ZP,WS, 1.10ZP,WS, 1.11ZP,WS wymiany gruntu rodzimego i podnoszenia rzędnych terenu, zmiany naturalnej konfiguracji terenu. Na fragmentach terenów przeznaczonych pod zabudowę, oznaczonych jako okresowo podmokłe z wysokim poziomem wód gruntowych, zakazano realizacji kondygnacji podziemnych.

W związku z realizacją nowej zabudowy nie należy się spodziewać istotnego pogorszenia stanu sanitarnego powietrza atmosferycznego, nie przewiduje się powstawania źródeł spalania emitujących znaczne zanieczyszczenia do atmosfery. W zakresie zaopatrzenia w ciepło ustalono stosowanie lokalnych lub indywidualnych źródeł ciepła, wytwarzanego w procesach: przetwarzania energii elektrycznej, odzyskiwania energii (solarnej, gruntowej, wodnej lub zawartej w innych nośnikach), spalania gazów opałowych, olejów opałowych niskosiarkowych, wykorzystania ciepła z ogólnomiejskich sieci ciepłowniczych: wodnej i parowej, zlokalizowanych poza granicami planu. Ponadto dopuszczono lokalizację innych ogólnomiejskich systemów i czynników służących do przesyłania energii, stosowania indywidualnych źródeł ciepła, o mocy nie większej niż 30 kW, wytwarzanego w procesie spalania paliw stałych. Zakazano lokalnych lub indywidualnych źródeł ciepła wytwarzanych w procesie odzyskiwania energii z gruntu (geotermalnej). Dodatkowo w celu ograniczenia negatywnego oddziaływania emitowanych substancji zapewniono na terenach zurbanizowanych jak największy wskaźnik minimalnej powierzchni biologicznie czynnej w stosunku do planowanego przeznaczenia terenu.

Nie przewiduje się, że założenia planu przyczynią się do zmian klimatu.

W zakresie ochrony ludności przed hałasem wprowadzono do zapisów planu klasyfikację terenów względem odnoszenia wartości dopuszczalnego poziomu hałasu w środowisku zgodnie z obowiązującymi przepisami względem terenów zabudowy mieszkaniowo-usługowej, terenów zabudowy związanej ze stałym lub czasowym pobytem dzieci i młodzieży oraz terenów rekreacyjno-wypoczynkowych. Ustalenia planistyczne nie zakazują wprowadzenia rozwiązań technicznych, konstrukcyjnych budynków w celu zminimalizowania potencjalnego oddziaływania hałasu komunikacyjnego.

Gospodarka odpadami będzie funkcjonowała w oparciu o zorganizowany system odbierania odpadów komunalnych od mieszkańców miasta z uwzględnieniem selektywnej zbiórki odpadów surowcowych. Pozwoli to na zmniejszenie obciążenia środowiska naturalnego rosnącym strumieniem odpadów. Dodatkowo na całym obszarze objętym planem zakazano lokalizacji funkcji związanych z gospodarką odpadami w tym: z utylizacją,

unieszkodliwianiem, zbieraniem (magazynowaniem), przechowywaniem i przetwarzaniem odpadów.

Nie przewiduje się znaczącego oddziaływania promieniowania elektromagnetycznego na ludzi. Podwyższona emisja pól elektromagnetycznych może wystąpić jedynie w przypadku instalowania nadawczych urządzeń telekomunikacyjnych wysokiej mocy w postaci m.in. stacji bazowych telefonii komórkowych, ale wówczas pola elektromagnetyczne są odnotowywane na bardzo dużych wysokościach, w miejscach niedostępnych dla ludności.

W wyniku realizacji ustaleń planu nie przewiduje się zagrożeń względem niekorzystnego wpływu na zdrowie i życie ludzi

III. Informacje, w jaki sposób zostały wzięte pod uwagę i w jakim zakresie zostały uwzględnione opinie właściwych organów, o których mowa w art. 57 i 58.

Projekt miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego części osiedla Zawady w Białymstoku (rejon ulic Św. Krzysztofa i Końcowej) uzyskał pozytywne opinie: Regionalnego Dyrektora Ochrony Środowiska w Białymstoku (WPN.410.1.17.2018.AR z dnia 03.04.2018 r.) oraz Państwowego Powiatowego Inspektora Sanitarnego w Białymstoku (nr 71/NZ/2018 z dnia 27.03.2018 r.). Projekt zaopiniowany przez ww. organy został poddany dalszej procedurze planistycznej i strategicznej ocenie oddziaływania na środowisko.

IV. Informacje, w jaki sposób zostały wzięte pod uwagę i w jakim zakresie zostały uwzględnione zgłoszone uwagi i wnioski.

W celu zapewnienia udziału społecznego w opracowaniu projektu miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego części osiedla Zawady w Białymstoku (rejon ulic Św. Krzysztofa i Końcowej):

1) ogłoszono o przystąpieniu do jego sporządzenia:

- ogłoszenie w wydaniu lokalnym „Gazety Wyborczej” – w dniu 21.03.2016 r.,
- obwieszczenie na tablicy ogłoszeń Urzędu Miejskiego w Białymstoku – w terminie 18.03.-11.04.2016 r.,
- obwieszczenie na stronie Biuletynu Informacji Publicznej – w dniu 17.03.2016 r.;

2) ogłoszono o wyłożeniu projektu planu wraz prognozą oddziaływania na środowisko do publicznego wglądu:

- ogłoszenie w wydaniu lokalnym „Gazety Wyborczej” – w dniu 20.07.2018 r.,
- obwieszczenia na tablicy ogłoszeń Urzędu Miejskiego w Białymstoku – w terminie: 30.07. – 10.09.2018 r.,
- obwieszczenie na stronie Biuletynu Informacji Publicznej – w terminie: 30.07.18 r.,

3) ogłoszono o ponownym wyłożeniu projektu planu w zakresie zmian wraz prognozą oddziaływania na środowisko do publicznego wglądu:

- ogłoszenie w wydaniu lokalnym „Gazety Wyborczej” – w dniu 29.11.2018 r.,
- obwieszczenia na tablicy ogłoszeń Urzędu Miejskiego w Białymstoku – w terminie: 29.11. – 14.01.2019 r.,
- obwieszczenie na stronie Biuletynu Informacji Publicznej – w terminie: 28.11.18 r.,

4) zamieszczono informację o projekcie planu i prognozie w ogólnodostępnym wykazie danych o środowisku (EKOPORTAL-BIP) w dniu 16.03.2018 r.

W przewidzianym ustawowo terminie (do dnia 11.04.2016 r) wpłynęły 2 wnioski od instytucji opiniujących i uzgadniających projekt planu, które nie podlegały formalnemu rozpatrzeniu oraz 11 pism od osób zainteresowanych, zawierających 12 wniosków z czego: dwa uwzględniono w całości, jednego nie uwzględniono w części, a sześciu nie uwzględniono w całości. Trzy wnioski zostały uznane za bezprzedmiotowe. Wnioski zostały rozpatrzone zarządzeniem nr 317/18 Prezydenta Miasta Białegostoku z dnia 06 marca 2018 r.

Nie uwzględniono w całości sześciu wniosków dotyczących:

- 1) całkowitej likwidacji obszaru przeznaczonego w obowiązującym planie miejscowym pod dolinę cieku wodnego na działkach nr 107/9, 106/12, 106/13, 106/15 przy ul. Łodowej;
- 2) zniesienia ograniczeń i zakazów wynikających z ustalonego w obowiązującym planie miejscowym przeznaczenia w stosunku do terenów położonych na obszarze stanowiącym naturalną dolinę cieku wodnego;
- 3) pozbawienia terenu położonego w dolinie cieku wodnego statusu obszaru chronionego przed zabudową;
- 4) możliwości zabudowy działek w bliskiej odległości od cieku wodnego;
- 5) likwidacji oznaczenia działki nr 107/21 jako LsV;
- 6) możliwości podziału nieruchomości na jak najmniejsze powierzchnie działek.

W odniesieniu do wniosków nieuwzględnionych w całości przyjęto następującą argumentację:

Ad. pkt 1, 2, 3 i 4

Ciek znajdujący się na terenie opracowania wraz z morfologiczną doliną rzeczną stanowi wg opracowania „Ekofizjografia Białegostoku” z 2011 r. (Kwiatkowski W. i Gajko K.) system korytarzy ekologicznych. Jest to teren pełniący funkcję hydrologiczną, biologiczną oraz wspomaga wymianę gatunkową pomiędzy doliną rzeki Białej i Supraśli a lasem Antoniuk. Jest to teren ochronny o takim charakterze, który wyklucza możliwość zainwestowania prowadzącego do niekorzystnych zmian środowiska przyrodniczego.

Ochrona terenów czynnych biologicznie jest równoznaczna z zachowaniem powierzchni o zdolnościach retencyjnych i opóźniających spływ wód opadowych oraz roztopowych. Powierzchnie te w dolinach rzecznych pełnią jednocześnie rolę odbiorników wód z kanalizacji deszczowej. Utrzymanie takich terenów zapobiega sytuacjom związanym z ograniczonymi możliwościami przyjęcia wody przez rzekę Białą w trakcie opadów nawaalnych. Ochrona takich terenów przed urbanizacją znajduje potwierdzenie w dokumentacji hydrologicznej wykonanej na rzecz miasta Białystok.

Ustalenia dotyczące utrzymania drożności przepływu cieku, wprowadzenie odpowiedniej minimalnej powierzchni biologicznie czynnej w otoczeniu cieku oraz zakazu lokalizacji kondygnacji podziemnych w jego sąsiedztwie, wpływają pozytywnie na zdolność retencji wód opadowych na tym terenie, a także wspomagają prawidłowy obieg wody w przyrodzie.

Ponadto takie rozwiązania są zgodne z obowiązującym „Studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego Białegostoku”, w którym to obszar morfologiczny doliny rzecznej (teren okresowo podmokły z wysokim poziomem wód gruntowych), położony na analizowanym terenie, oznaczono jako system przyrodniczy. Obszary tworzące system przyrodniczy stanowią nienaruszalny zasób środowiska przyrodniczego, wynikający z badań i analiz przeprowadzonych na terenie miasta. Zasób ten jest niezbędny do kształtowania jakości życia mieszkańców Białegostoku ze względu na zdolność regeneracji powietrza, retencjonowania wody oraz walory krajobrazowe i rekreacyjne. Niezwykle istotne jest zachowanie tych obszarów w celu budowania ich ciągłości i spójności w skali całego miasta.

Ad. pkt 5

Zgodnie z art. 16 ust. 1. ustawy z dnia 27 marca 2003 r. o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym plan miejscowy sporządza się z wykorzystaniem urzędowych kopii map zasadniczych albo w przypadku ich braku - map katastralnych, gromadzonych w państwowym zasobie geodezyjnym i kartograficznym. Ponadto zgodnie z §10 Rozporządzenia Ministra Infrastruktury z dnia 26 sierpnia 2003 r. w sprawie wymaganego zakresu projektu miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego, kopia mapy zasadniczej powinna być aktualna na dzień przekazania tego projektu do opiniowania i uzgodnienia.

Informacje zawarte na mapie zasadniczej nie są ustaleniem planu, a za treść mapy zasadniczej odpowiadają odpowiednie służby geodezyjne i kartograficzne. W trakcie sporządzania planu nie ma możliwości ich zmiany.

Działka o nr geod. 107/21 w obowiązującym planie miejscowym położona jest częściowo na terenie oznaczonym symbolem 1.12MN, przeznaczonym pod zabudowę mieszkaniową jednorodzinną z urządzeniami towarzyszącymi, a częściowo na terenie 1.8W/ZP, stanowiącym dolinę cieku wodnego do zachowania.

W związku z ustaleniami planu miejscowego możliwe jest przeprowadzenie odpowiedniej procedury wyłączenia lasów z produkcji leśnej i zmiana klasoużytku.

Ad. pkt 6

Minimalna powierzchnia działki budowlanej we wcześniej obowiązującym planie została ustalona na 500 m², a w zabudowie szeregowej 250 m². Powierzchnie działek są optymalne przy zakładanych rodzajach zabudowy w porównaniu do pozostałych obszarów osiedla Zawady, gdzie wielkości te kształtują się w granicach 1000 m². Przewiduje się kształtowanie charakteru zabudowy osiedla w sposób ekstensywny z uwagi na położenie w zewnętrznym obszarze miasta, w którym charakter i skalę nowej zabudowy powinna cechować mniejsza intensywność zabudowy, z większym udziałem zieleni urządzonej.

W związku z powyższym nie zmieniono ustaleń dotyczących minimalnej powierzchni działek budowlanych.

Nie uwzględniono w części wniosku dotyczącego wprowadzenia zabudowy jednorodzinnej wolnostojącej jako dominującej na terenach przeznaczonych pod zabudowę.

W odniesieniu do wniosku nieuwzględnionego w części przyjęto następującą argumentację:

Ustalenia miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego części osiedla Zawady uchwalonego uchwałą Nr LVII/675/06 Rady Miejskiej Białegostoku z dnia 29 maja 2006 r. w rejonie ul. Św. Krzysztofa i Końcowej wprowadziły możliwość lokalizacji różnych form zabudowy mieszkaniowej i usługowej. W rejonie dawnej ulicy Polnej (aktualnie Św. Krzysztofa) istnieje możliwość lokalizacji zabudowy mieszkaniowej w różnych formach, w tym szeregowej, grupowej lub bliźniaczej, o jednakowych parametrach. W celu zachowania ciągłości planistycznej, przewiduje się utrzymanie w projekcie planu możliwości lokalizacji różnych form zabudowy mieszkaniowej jednorodzinnej zgodnie z wcześniej obowiązującym planem.

Uwzględniono natomiast wniosek w części dotyczącej wprowadzenia jako dominującej zabudowy jednorodzinnej na przedmiotowym terenie.

W terminie określonym w ogłoszeniu i obwieszczeniu o wyłożeniu projektu do publicznego wglądu na podstawie art. 18 ustawy z dnia 27 marca 2003 r. o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym oraz art. 39 i 40 ustawy z dnia 3 października 2008 r. o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko wpłynęło 11 pism zawierających 18 uwag. Dwie

uwagi uwzględniono w całości, trzech częściowo nie uwzględniono a jedenastu nie uwzględniono w całości. Dwie uwagi uznano za bezprzedmiotowe.

Uwagi zostały rozpatrzone Zarządzeniem Nr 1158/18 Prezydenta Miasta Białegostoku z dnia 08.10.2018 r.

Nie uwzględniono w części uwag dotyczących:

- 1) wymogu nasadzenia 1 drzewa w przypadku wycinki 1 drzewa;
- 2) zwiększenia intensywności zabudowy i zmniejszenia powierzchni biologicznie czynnej na terenach zabudowy mieszkaniowej oznaczonych od 1.1MN,U do 1.5MN,U, 1.6U,MN i 1.7MN,U;
- 3) dopuszczenia na terenie 1.9ZP,WS przeznaczenia pod usługi sportu i rekreacji oraz lokalizację terenowych urządzeń sportowych i rekreacyjnych.

Przyjęto przy tym następujące argumenty:

Ad. pkt 1

Uwagę uwzględniono się w części dotyczącej rezygnacji z wymogu nasadzenia drzew na działkach budowlanych zlokalizowanych na terenach oznaczonych symbolami MN,U.

Uwagi nie uwzględniono w części dotyczącej rezygnacji z wymogu nasadzeń drzew na terenach oznaczonych w projekcie planu symbolem ZP,WS.

Drzewa i krzewy w dolinie rzecznej biorą udział w retencjonowaniu wody, regulują sploty, co zmniejsza możliwość ewentualnego zalania. Zatrzymują one część wody chroniąc tym samym przed zalaniem tereny położone w sąsiedztwie. Ich obecność w dolinie cieku istniejącego na tym terenie wpływa korzystnie na kształtowanie klimatu i wyrównywanie poziomu wód gruntowych. Ponadto roślinność przy ciekach pełni funkcję tzw. biogeochemiczną, skutecznie wychwytyjąc substancje biogenne. Zieleni, w tym drzewa są podstawowym czynnikiem naturalnej regeneracji powietrza miejskiego od skażeń spowodowanych zwiększonym udziałem szkodliwych dla człowieka gazów m.in. CO₂, SO₂ a także gazów spalinyowych. Proces asymilacji przywraca czystość powietrza, wzbogacając go w tlen, a zmniejszając ilość dwutlenku węgla. Jest to bardzo ważne w systemie przewietrzania zabudowy miejskiej. Liście drzew zatrzymują kurz(pyły) oraz pomagają usuwać z atmosfery toksyczne substancje. Zatrzymują one i usuwają z otoczenia szereg składników tworzących smog, takich jak: ozon, tlenek węgla, tlenki azotu, amoniak i pewne ilości dwutlenku siarki.

Drzewa oczyszczają wody gruntowe, ponieważ ich korzenie działają jak naturalne filtry (biofiltry) oczyszczając wodę z zanieczyszczeń. Drzewa i krzewy zatrzymują (retencjonują) wody opadowe, ich korzenie ułatwiają ich powolną infiltrację do gruntu. Zmniejsza to presję na kanalizację burzową i pozwala odnowić zasoby wód gruntowych. Więcej drzew oznacza mniej odpływu wód opadowych. Liście, gałęzie i pnie zatrzymują w pewnym stopniu wody opadowe, spowalniają ich ruch, a także pewną ich ilość absorbują przez liście i pień.

W związku z powyższym niezwykle ważnym jest nakaz sadzenia nowych drzew w przypadku wycinki istniejących.

Ad. pkt 2

Uwagę uwzględniono w części dotyczącej zmiany parametrów zabudowy i zagospodarowania fragmentów terenów oznaczonych od 1.1MN,U do 1.5MN,U, 1.6U,MN i 1.7MN,U, położonych bezpośrednio w sąsiedztwie terenów 1.8ZP,WS, 1.9ZP,WS, 1.10ZP,WS.

Uwagi nie uwzględniono w części dotyczącej zmiany parametrów zabudowy i zagospodarowania pozostałych części terenów oznaczonych symbolami od 1.1MN,U do 1.5MN,U 1.6U,MN i 1.7MN,U.

We wcześniej obowiązującym planie wskazano obszar centrum osiedla, dla którego ustalono możliwość lokalizacji zabudowy mieszkaniowej i usługowej oraz funkcji publicz-

nych, a zabudowa powstająca na tym obszarze ze względu na swój charakter mogła posiadać większą intensywność zabudowy. Obszar ten wyznaczony został wzdłuż ulicy o charakterze lokalnym (ul. Św. Krzysztofa), stanowiącej jedną z ważniejszych dróg na tym obszarze. Teren centrum osiedla został zdefiniowany, a jego obszar pokrywa się z zakładanym przeznaczeniem w projekcie planu, gdzie parametry i wskaźniki zagospodarowania są tego odzwierciedleniem.

Ad. pkt 3

Uwagę uwzględniono w części dotyczącej dopuszczenia na terenie 1.9ZP,WS zagospodarowania pod usługi sportu i rekreacji oraz lokalizację terenowych urządzeń sportowych i rekreacyjnych, tj. siłownię i podobne obiekty usytuowane na wolnym powietrzu.

Uwagi nie uwzględniono w części dotyczącej możliwości budowy budynków usługowych z zakresu sportu i rekreacji oraz lokalizacji boisk na terenie 1.9ZP,WS.

Na wskazanym terenie możliwa jest lokalizacja inwestycji celu publicznego m.in. ciągów pieszych, placów zabaw i parków. Dopuszczenie lokalizacji budynków lub boisk terenie będzie wymagało wycinki drzew i zmiany ukształtowania dużej części terenu. Wiązałoby się to też z dużą ingerencją w grunt rodzimy, np. poprzez wykonanie podbudowy, fundamentów czy też drenażu, co byłoby sprzeczne z zakładaną główną funkcją tego obszaru. Teren ten powinien pełnić przede wszystkim funkcję hydrologiczną, biologiczną oraz wspomagającą wymianę gatunkową pomiędzy doliną rzeki Białej i Supraśli, a Lasem Antoniuk. Zachowana powinna być powierzchnia o zdolnościach retencyjnych i opóźniających spływ wód opadowych oraz roztopowych. Ustalenia dotyczące utrzymania drożności przepływu cieku, wprowadzenie odpowiedniej minimalnej powierzchni biologicznie, utrzymania ukształtowania terenu i wymiany gruntu wpływają pozytywnie na zdolność retencji wód opadowych, a także wspomagają prawidłowy obieg wody w przyrodzie. Takie ustalenia wykluczają niekorzystne zmiany w środowisku przyrodniczym.

Nie uwzględniono w całości uwag dotyczących:

- 1) zmniejszenia szerokości obszaru przeznaczonego pod tereny zieleni urządzonej i wody powierzchniowe śródlądowe (ZP,WS) wyznaczonych wzdłuż istniejącego cieku wodnego, z 20 m do 10 m od tego cieku;
- 2) przeznaczenia części terenu 1.10ZP,WS położonego wzdłuż ulicy Lodowej pod zabudowę;
- 3) likwidacji ochrony drzew i krzewów w obrębie cieku wodnego i terenów przyległych oznaczonych ZP,WS;
- 4) likwidacji zakazu wymiany oraz usuwania gruntu rodzimego i podnoszenia rzędnej terenu na terenach oznaczonych ZP,WS;
- 5) likwidacji ustaleń dotyczących ochrony wód powierzchniowych i podziemnych, w tym Głównego Zbiornika Wód Podziemnych nr 218 – pradolina rzeki Supraśl;
- 6) dopuszczenia możliwości budowy i użytkowania na terenie objętym planem lokalnych lub indywidualnych źródeł ciepła wytwarzanego w procesie odzyskiwania energii z gruntu;
- 7) zmiany przeznaczenia dróg wewnętrznych (9KDW, 10KDW i 11KDW) na drogi publiczne wraz z infrastrukturą a także odpowiednią zmianą ich parametrów.
- 8) rezygnacji z ustalania stawki procentowej służącej naliczeniu jednorazowej opłaty z tytułu wzrostu wartości nieruchomości w związku z uchwaleniem planu, w wysokości 30%;
- 9) rozszerzenia przeznaczenia działki nr 105/40 o zabudowę mieszkaniową wielorodzinną (MW);
- 10) przeznaczenia działki nr 105/40 pod budownictwo mieszkaniowe i usługowe;
- 11) zmiany wysokości budynków na jednakową wysokość, wynoszącą 9 metrów, na wszystkich terenach zabudowy mieszkaniowej i usługowej (MN,U i U,MN).

Przyjęto przy tym następujące uzasadnienie:

Ad. pkt 1, 2, 3 i 4

Treść planu miejscowego nie stanowi samodzielnego ustalenia przez gminę społeczno-gospodarczego przeznaczenia terenu oraz sposobu korzystania z niego, ale wynika z uwarunkowań hydrologicznych, geologicznych, geomorfologicznych i przyrodniczych, a także ograniczeń zabudowy i zagospodarowania terenu, określonych w przepisach ustaw lub innych aktów prawnych.

Art. 71 ustawy Prawo ochrony środowiska wskazuje, że zasady zrównoważonego rozwoju i ochrony środowiska stanowią podstawę do sporządzania m.in. miejscowych planów zagospodarowania przestrzennego. W art. 72 tej ustawy jest mowa o tym, że w miejscowych planach zagospodarowania przestrzennego zapewnia się warunki utrzymania równowagi przyrodniczej i racjonalną gospodarkę zasobami środowiska, ustala się proporcje pozwalające na zachowanie lub przywrócenie na nich równowagi przyrodniczej i prawidłowych warunków życia, a wymagania te określa się na podstawie opracowań ekofizjograficznych.

Zgodnie z „Ekofizjografią Białegostoku” z 2011 r. (Kwiatkowski W. i Gajko K.) sporządzoną dla całego miasta, tereny oznaczone w planie jako 1.8ZP,WS, 1.9ZP,WS i 1.10ZP opisano jako ciek naturalny wraz z morfologiczną doliną rzeczną stanowiący wg opracowania system korytarzy ekologicznych. Dolina rzeczna ciągnie się wzdłuż całego obszaru objętego planem i sięga aż poza jego granice, po drugiej stronie ulicy Lodowej. Tereny przeznaczone w planie pod zieleni urządzoną i wody powierzchniowe śródlądowe (ZP,WS) zawierają się w pasie o szerokości 40 metrów i są obszarem znacznie zmniejszonym w stosunku do obszaru naturalnej doliny rzecznej, tak więc dalsze zmniejszanie jego powierzchni nie jest możliwe. Ponadto teren ten pełni funkcję hydrologiczną, biologiczną oraz wspomaga wymianę gatunkową pomiędzy doliną rzeki Białej i Supraśli a Lasem Antoniuk. Jest to teren ochronny o takim charakterze, który wyklucza możliwość zainwestowania prowadzącego do niekorzystnych zmian środowiska przyrodniczego.

Wg mapy geologicznej sporządzonej na potrzeby opracowania ekofizjograficznego na podstawie Szczegółowej Mapy Geologicznej Polski w skali 1:50000 (Kmieciak, 2004r.) obszar ten stanowi częściowo dno doliny rzecznej zbudowanej z piasków humusowych i namulów oraz zagłębień okresowo przepływowych.

Wg mapy hydrograficznej tereny te są okresowo podmokłe, gdzie uwidoczniła jest woda powierzchniowa w postaci cieku naturalnego.

Należy w tym miejscu wyjaśnić, iż używane tu pojęcie „ciek wodny”, a nie „rów” nie jest przypadkowe. Zgodnie bowiem z art. 16 pkt 47 ustawy Prawo Wodne przez „rowy” rozumie się sztuczne koryta prowadzące wodę w sposób ciągły lub okresowy, o szerokości dna mniejszej niż 1,5 m przy ujściu. W myśl art. 16 pkt 5 ww. ustawy przez „cieki naturalne” rozumie się rzeki, strugi, strumienie i potoki oraz inne wody płynące w sposób ciągły lub okresowy, naturalnymi lub uregulowanymi korytami. Cieki naturalne nie są więc urządzeniami melioracji wodnych podstawowych ani też szczegółowych, które występują na gruntach rolnych i służą polepszeniu właściwości i produktywności, co wyraźnie wynika z przepisów ustawy.

Ciek naturalny stanowi część systemu odprowadzania wód opadowych, natomiast teren wokół niego pełni funkcje naturalnej retencji i spływu wód, ma również zapobiegać ewentualnym zalewaniem obszaru. Utrzymanie takich terenów zapobiega sytuacjom związanym z ograniczonymi możliwościami przyjęcia wody przez rzekę Białą w trakcie opadów nawalnych. Ponadto istniejące zadrzewienia wpływają na stosunki wodne otoczenia, mają zdolności asymilacyjne i transpiracyjne. Drzewa zatrzymują wody opadowe, które bez ich obecności byłyby odprowadzane do kanalizacji. Asymilacja przez drzewa wody z opadów atmosferycznych powoduje redukcję odpływów powierzchniowych. Drzewa powodują zatrzymanie wody w strefie korzeniowej i pod koroną oraz magazynują wodę w swoich tkankach. Pozostawienie drzew na tym terenie, a także istniejącego naturalnego ukształtowania terenu i zakaz wymiany gruntu, w kontekście dużej roli tego terenu w środowisku przyrodniczym jest kluczowe.

Zmniejszenie naturalnej retencji na rzecz spływu powierzchniowego może spowodować obniżenie zwierciadła wody gruntowej i zwiększenie wezbrań w systemach odprowadzenia wód opadowych, a w konsekwencji lokalne podtopienia. Dodatkowo w wyniku przyszłej zmiany charakteru terenów przyległych na zabudowane i sztucznie utwardzone, nastąpi zmniejszenie retencji gruntowej, zmniejszenie infiltracji i wzrost odpływu powierzchniowego. Dalsze zawężanie tego terenu i wprowadzanie zabudowy na tych obszarach, stanowiłoby nadmierną ingerencję w środowisko i mogłoby spowodować trwałe zmiany stosunków wodnych.

Ustalenia planu sprzyjają zachowaniu równowagi pomiędzy elementami środowiska naturalnego i stworzonego przez człowieka, a zasada zrównoważonego rozwoju jest szczególnie istotna w planowaniu przestrzennym.

Ponadto zaproponowane rozwiązania są zgodne z obowiązującym „Studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego Białegostoku”, w którym to obszar morfologiczny doliny rzecznej (teren okresowo podmokły z wysokim poziomem wód gruntowych), położony na analizowanym terenie, oznaczono głównie jako system przyrodniczy. Obszary tworzące system przyrodniczy stanowią nienaruszalny zasób środowiska przyrodniczego, wynikający z badań i analiz przeprowadzonych na terenie miasta. Zasób ten jest niezbędny do kształtowania jakości życia mieszkańców Białegostoku ze względu na zdolność regeneracji powietrza, retencjonowania wody oraz walory krajobrazowe i rekreacyjne. Niezwykle istotne jest zachowanie tych obszarów w celu budowania ich ciągłości i spójności w skali całego miasta.

Ad. pkt 5

Zgodnie z art. 15 ust. 1 pkt 7 ustawy o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym „w planie miejscowym określa się obowiązkowo granice i sposoby zagospodarowania terenów lub obiektów podlegających ochronie określone w planach zagospodarowania przestrzennego województwa”. Na tej podstawie uwzględniono w planie miejscowym obszar Głównego Zbiornika Wód Podziemnych (GZWP) nr 218, który wraz z projektowanym obszarem ochronnym, ujęty jest w Planie Zagospodarowania Przestrzennego Województwa Podlaskiego.

Ad. pkt 6

Ustalenia dotyczące obszaru Głównego Zbiornika Wód Podziemnych (GZWP) nr 218 w Planie Zagospodarowania Przestrzennego Województwa Podlaskiego, wskazują, że cele polityki przestrzennej obejmują m.in. zasady ochrony wód podziemnych, które należy realizować w studiach gmin i planach miejscowych obejmujących ten obszar poprzez kształtowanie zagospodarowania na obszarze Głównego Zbiornika Wód Podziemnych (GZWP) nr 218, zgodnie z obowiązującą dokumentacją hydrogeologiczną. W związku z tym ustalenia planu powinny wynikać z badań geologicznych służących ochronie GZWP nr 218. W badaniach dotyczących tego zbiornika zatytułowanych „Dodatek do dokumentacji określającej warunki hydrogeologiczne w związku z ustanawianiem obszarów ochronnych Głównego Zbiornika Wód Podziemnych nr 218 – Pradolina rzeki Supraśli” zostały wymienione nakazy, zakazy i ograniczenia w użytkowaniu terenów, m.in. zakaz wykonywania wykopów i odwiertów w celu wykorzystania ciepła ziemi. Wykonanie takich otworów mogłoby w istotny sposób naruszyć warstwy izolujące poziomy wodonośne zaliczone do zbiornika, przez co może zwiększyć się ich podatność na zanieczyszczenia. Również nieszczelności instalacji mogą powodować wprowadzenie zanieczyszczeń wprost do warstwy wodonośnej. W związku z powyższym w planie ustalono zakaz realizacji i stosowania lokalnych lub indywidualnych źródeł ciepła odzyskujących energię z gruntu (geotermalną).

Ad. pkt 7

Droga 9KDW, obsługująca zabudowę mieszkaniową szeregową, jest drogą urządzoną i posiada pełne uzbrojenie. Droga 11KDW jest uzbrojona w niezbędną infrastrukturę, a nieru-

chomości które są przez nią obsługiwane w większości są już zagospodarowane z wykonanymi trwałymi ogrodzeniami. Natomiast droga wewnętrzna oznaczona symbolem 10KDW będzie obsługiwała kompleks zabudowy szeregowej, a dojazd ten będzie urządzony i uzbrojony przez inwestora realizującego to zamierzenie.

W związku z powyższym niezasadnym było poszerzanie parametrów tych dróg i włączanie ich do dróg publicznych ze względu na istniejące zagospodarowanie i zainwestowanie na tym terenie.

Ad. pkt 8

Ustalenie stawki procentowej jest obligatoryjnym elementem uchwały wprowadzającej nowy plan zagospodarowania przestrzennego.

Obowiązek ustalania w planie stawki wynika z ustawy z dnia 27 marca 2003 r. o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym. Zgodnie z art. 15 ust. 2 pkt 12 ustawy: „W planie miejscowym określa się obowiązkowo stawki procentowe, na podstawie których ustala się opłatę, o której mowa w art. 36 ust. 4”. Przepis ten stanowi, że jeżeli w związku z uchwaleniem planu miejscowego albo jego zmianą wartość nieruchomości wzrosła, a właściciel lub użytkownik wieczysty zbywa tę nieruchomość, wójt, burmistrz albo prezydent miasta pobiera jednorazową opłatę ustaloną w tym planie, określoną w stosunku procentowym do wzrostu wartości nieruchomości. Opłata ta jest dochodem własnym gminy.

Dla terenów, które są przeznaczane pod zabudowę na obszarze miasta przyjęto zasadę ustalenia jednakowej stawki wynoszącej 30%. Zawarcie ustalenia w planie nie oznacza, że opłata ta zostanie naliczona. Przy określaniu wartości rynkowej nieruchomości, dla potrzeb ustalenia opłaty planistycznej, bierze się pod uwagę jej przeznaczenie i wartość przed uchwaleniem planu miejscowego oraz po jego uchwaleniu. Zasady określania wartości nieruchomości zawarto w przepisach ustawy o gospodarce nieruchomościami. Opłata planistyczna zostaje naliczona zgodnie z wyceną rzeczoznawcy majątkowego, tak więc ewentualne naliczanie opłaty planistycznej wynikać będzie z faktycznego wzrostu wartości nieruchomości, a nie z samego ustalenia stawki procentowej w planie miejscowym.

Ad. pkt 9 i 10

Działka nr 105/40 została przeznaczona w planie pod zabudowę usługową z zakresu usług publicznych: kultury, oświaty, nauki, wychowania, opieki zdrowotnej i sportu. Rozszerzenie na terenie tej nieruchomości przeznaczenia o zabudowę mieszkaniową wielorodzinną (MW) czy też o budownictwo mieszkaniowe lub innego rodzaju usługi komercyjne umożliwiłoby innego rodzaju zagospodarowanie niż usługi publiczne i nie zagwarantowałoby możliwości realizacji na tym terenie celu publicznego. Z uwagi na lokalizację działki nr 105/40 przy jednej z ważniejszych dróg lokalnych na tym terenie, a także w bezpośrednim sąsiedztwie terenu kościoła oraz terenu zieleni urządzonej z ciekim wodnym, przedmiotowa działka jest predysponowana pod funkcje publiczne. W związku z przewidywaną lokalizacją na tym terenie m.in. przedszkola oraz innych funkcji publicznych, zarezerwowanie tego terenu pod funkcje publiczne pozwoli na jego wykorzystanie w sposób optymalny, służący całej społeczności lokalnej.

Ad. pkt 11

Zróznicowanie wysokości w planie od 9 do 11 metrów (maksymalnie 3 kondygnacje) wynika przede wszystkim z uwzględnienia ustaleń wcześniej obowiązującego planu. Wysokość ta została zachowana na obszarze wskazanym jako centrum osiedla, wzdłuż jednej z ważniejszych ulic o charakterze lokalnym (ul. Św. Krzysztofa), a także na terenie zabudowy usługowej przy ul. Końcowej. Różnica wysokości wynosząca dwa metry nie jest jednak znacząca i jest dostosowana do uwarunkowań lokalnych występujących na tym terenie (budynku kościoła czy planowanych usług publicznych). W związku z powyższym niezasadnym było wprowadzanie ograniczenia powyższych parametrów.

Uwzględnienie w całości i w części uwagi, spowodowały konieczność powtórzenia procedury w niezbędnym zakresie.

W trakcie powtórnego wyłożenia do publicznego wglądu projektu planu, w zakresie wprowadzonych zmian, wpłynęło 1 pismo **zawierające 3 uwagi** na podstawie art. 18 ustawy z dnia 27 marca 2003 r. o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym (Dz. U. z 2018 r. poz. 1945 ze zmianami) oraz art. 39 i 40 ustawy z dnia 3 października 2008 r. o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko (Dz. U. z 2017 r., poz. 1405 z późn. zm.).

Uwagi uznano za bezprzedmiotowe, gdyż nie dotyczyły zakresu wyłożenia projektu planu do publicznego wglądu. Projekt planu był ponownie wykładany do publicznego wglądu jedynie w zakresie wprowadzonych zmian, w związku z uwzględnieniem części uwag. Złożone uwagi były tożsame z uwagami składanymi podczas pierwszego wyłożenia projektu planu do publicznego wglądu, które zostały wcześniej rozpatrzone, a stanowisko w tym zakresie nie uległo zmianie.

Projekt miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego części osiedla Zawady w Białymstoku (rejon ulic Św. Krzysztofa i Końcowej) wraz z listą nieuwzględnionych uwag został przedstawiony pod obrady Rady Miasta Białystok. W dniu 25 lutego 2019 r. uchwalono przedmiotowy plan uchwałą VII/108/19 Rady Miasta Białystok, rozstrzygając jednocześnie o ostatecznym sposobie rozpatrzenia uwag.

V. Transgraniczne oddziaływanie na środowisko.

Postępowania w sprawie transgranicznego oddziaływania na środowisko nie przeprowadzono, ponieważ nie przewiduje się transgranicznego oddziaływania na środowisko w wyniku realizacji ustaleń planu.

VI. Metody i częstotliwość przeprowadzania monitoringu skutków realizacji ustaleń planu.

Monitoring skutków realizacji ustaleń planu prowadzony będzie w ramach analizy zmian w zagospodarowaniu przestrzennym dokonywanej zgodnie z art. 32 ust. 1 ustawy z dnia 27 marca 2003 r. o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym przez Prezydenta Miasta Białegostoku co najmniej raz w kadencji rady. Zastosowane będą metody analityczno - porównawcze stanu zagospodarowania terenu oraz badane zmiany w środowisku w oparciu o prowadzone na bieżąco rejestry wydanych pozwoleń na budowę, rejestry obiektów oddanych do użytku, zestawienia rozbiórek obiektów oraz wydanych zezwoleń na realizację dróg, ortofotomapę Białegostoku oraz raporty i dokumenty opracowywane na potrzeby ochrony środowiska.

ZASTĘPCA PREZYDENTA MIASTA

dr inż. Adam Musiuk

**DYREKTOR
DEPARTAMENTU URBANISTYKI**

13.03.2019
Urbanista Miejski
Anna Rzosińska

GŁÓWNY SPECJALISTA
13.03.2019
Katarzyna Reut-Jaworowska

**KIEROWNIK
Referatu Planów Miejsowych**

13.03.2019
Elżbieta Cukrowska